

Zaključek

Kljub temu da se pri našem delu ne bi radi srečevali s podobnimi posledicami naravnih ujm, smo z zanimanjem prisluhnili dr. Bürgiju. Pri švicarskih kolegih se lahko v bodoče zgledujemo pri marsikaterih racionalnih rešitvah v gozdni proizvodnji.

Z racionalizacijo nege mladih sestojev bi prihranili denar in čas za nego danes nenegovanih sestojev, ki bodo v bodoče ogroženi zaradi slabše stabilnosti. Pri kriterijih za določitev potrebnega gozdnega reda bi

se morali večkrat vprašati, ali gre za "kozmetično" ureditev sečišča ali za delo, ki je za obstoj in obnovo gozda res potrebno. Tudi v naših ohranjenih gozdovih je regenerativna moč gozda dosti močnejša, kot si mislimo, zato bi lahko celjenje podobnih ran prepustili naravi. Obnova s sadnjo naj bi bila zgolj priložnost, da se v izmenjanih sestojih vrnemo bližje k naravni zgradbi sestojev in večji pestrosti rastišču primernih vrst. Zavedati se bomo morali, da tudi "brezplačna" sadika iz državnega proračuna ni zastonj.

Andrej Držaj

33. evropsko prvenstvo gozdarjev v nordijskih smučarskih disciplinah (EFNS), Estonija 2001

Gostitelji letošnjega že 33. evropskega prvenstva gozdarjev v nordijskih smučarskih disciplinah (EFNS) so bili naši kolegi iz Estonije. Tekmovanje je potekalo od 10. do 18. februarja 2001 v kraju Otepää.

Veliko zanimanje slovenskih gozdarjev in predvsem oddaljenost kraja prireditve sta zahtevala temeljite priprave za izvedbo udeležbe, ki so se začele že v lanskem letu. Po nekaj odpovedih v zadnjem hipu - iz zelo različnih razlogov - se je na naporno dolgo pot z avtobusom preko Avstrije, Češke, Poljske, Litve in Latvije, ko se je po 35 urah vožnje števec kilometrov ustavil pri številki 2.100, odpravilo 19 najbolj zagretilih.

Večina članov slovenske ekipe je zaposlenih na Zavodu za gozdove Slovenije (OE Postojna, Ljubljana, Kočevje, Novo mesto in Kranj), nekaj v gozdarskih podjetjih in ostalih različnih gozdarskih službah. V našo družbo smo povabili tudi "negozdarje" in tako poskrbeli za zelo pestro zasedbo in dobro vzdušje na dolgi poti in v celotnem tednu bivanja v znanem estonskem zimsko-športnem centru Otepää.

Če že naša zima letos ni bila najbolj "prava", smo vsaj na daljnem severovzhodu Evrope pričakovali zimsko pravljico. Pa je bilo ob vsej dolgi poti snega le za vzorec. Tudi najhujši pesimisti si pred tem niso predstavljali, da bo našo prireditev reševal ozek trak umetnega snega, ki so ga organizatorji imeli pripravljene za tekme svetovnega pokala v smučarskem teku, ki so se zaključile le dan pred našim prihodom.

Tudi letos se je že preverjeni program prireditve pričel v ponedeljek s strokovnimi gozdarskimi ekskurzijami. Na žalost smo težko pričakovani smučarski

pohod po razgibani pokrajini Hanja morali opraviti kar brez smuč. Kljub temu smo bili prijetno presenečeni nad lepoto tega področja ter zanimivo predstavitev izbranih objektov ob poti. Še posebno doživetje je bil vzpon na najvišji vrh Baltika, celih 318 m visoko Jajčasto goro. Pokrajina Hanja je zaradi ohranjene narave in velike gozdnosti zelo priljubljena med izletniki in ljubitelji narave, kar Estonci nedvomno so. Preprejena je s številnimi pešpotmi, kolesarskimi stezami, pozimi pa s progami za tek na smučeh. Varstvo narave je zelo poudarjeno, skoraj 10 % vseh gozdov te gozdne države je pod varstvenim režimom. Gozdovi, ki pokrivajo skoraj polovico celotne površine države (oz. 2,1 mio ha), skupaj s številnimi jezeri, močvirji in barji dajejo značilen izgled tej večinoma ravni pokrajini, njena posebnost pa je tudi kar 3.700 km dolga zelo razčlenjena morska obala s številnimi otoki v Baltiku.

Drugi dan smo si ogledali gozdove, ki služijo kot študijski objekti gozdarske fakultete iz Tartuja, in lovski dvorec, ki služi za nastanitve, v njem pa je na ogled tudi zanimiva obsežna zbirka gozdarskega orodja in instrumentov. V sklopu študijskih objektov se nahaja tudi pragozd Järvselja s površino 19,3 ha. Videli smo zelo lepe sestoje rdečega bora, del le-teh predstavlja gensko banko. Razkazali so nam še dolino reke Ahja, ki jo obdajajo pisane stene iz peščenjaka. V tej pokrajini, ki buri domišljijo, po prepričanju mnogih Estoncev prebivajo vile, škrti in junaki številnih legend, ki so pomembna vez med estonsko kulturo in naravo.

Na gozdarskem večeru so nam gostitelji predstavili gozdove in gozdarstvo Estonije. Gospodarjenje z goz-

dovi, ki jih tvorijo večinoma bor, breza in smreka, ima zelo dolgo tradicijo, po dolgotrajnem nemškem vplivu danes prevladuje podoben način gospodarjenja kot v bližnji Skandinaviji. Ubadajo se s podobnimi problemi kot drugod: škode zaradi divjadi (tam jelene dostojno nadomeščajo losi), umiranje gozdov zaradi onesnaževanja, razdrobljena posest (samo 15 ha na lastnika), denacionalizacija ...

Kaj pa tekmovalni del?

Po treningu v sredo, ko smo preizkusili proge in strelišče, nas je zajela tekmovalna mrzlica. Začelo se je iskanje skrivnih receptov za pravo taktiko in kombinacijo maž. Sklepale so se celo stave, kdo bo boljši: Notranjci, Gorenjci ali Dolenjci?

Že prvi dan pa je prinesel kup presenečenj, odločala nista le dober tek in pravilna priprava smuči, pač pa tudi dober strelski rezultat. Naj naštejemo le najboljše uvrstitve naših po starostnih kategorijah: Katja Konečnik 18. mesto (20-30 let), Mirjam Mikolič 18. mesto (30-40 let), Franci Pogačnik 19. mesto (30-40 let), Franc Miklavčič 29. mesto (40-50 let), Janez Konečnik 36. mesto (50-60 let) in Jože Omerzu 53. mesto (60-70 let). Uspešno smo nastopili še zadnji dan tekmovanja v štafetah, kjer je odločal le tek. Naša najboljša četverica

v postavi Toneta Roka, Francija Pogačnika, Francija Ivančiča in Milana Gornika je zasedla 11. mesto. Vsekakor smo bili zadovoljni z doseženimi uvrstitvami, čeprav vsak zase natančno ve, kje in kako bi lahko ujel dragocene sekunde, ki so mu manjkale do še boljšega rezultata.

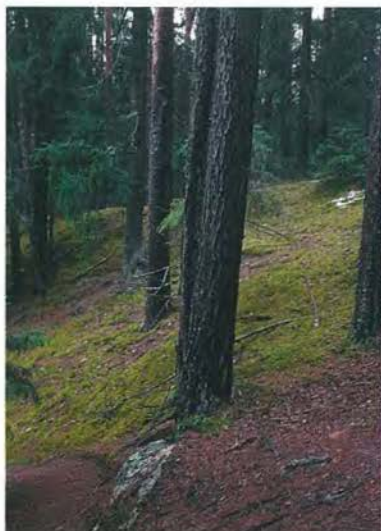
V nedeljo se nas je večina odločila še za 50 ali 25 kilometersko maratonsko preizkušnjo na Tartu-maratonu, ki šteje tudi za serijo WORDLOPPET. Po uspešno opravljenem teku pa smo v nedeljo ob 15. uri štartali še na maratonsko vožnjo proti domu. V Ljubljano smo prispeli ob 4. uri zjutraj, ne v ponedeljek, pač pa šele v torek!

Kot vodja ekipe se moram vsem zahvaliti predvsem za potrpežljivost. Posebno priznanje zaslužita šoferja Martin Frelih in Jani Potočnik, ki sta nas varno prevajala in "prenašala".

Hvala tudi vsem sponzorjem, posebno še Telekomu Slovenije, Zavodu za gozdove Slovenije, Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter drugim, ki so nam pomagali pri pokritju stroškov udeležbe.

Za vse, ki jih zanima udeležba na 34. EFNS, ki bo od 3. do 9. 3. 2002 v Avstriji (Ramsau), pa obvestilo, da že zbiram prijave.

Janez Konečnik

Značilnost Estonije so lepi borovi gozdovi

Skupinska slika slovenske ekipe (obe foto: Janez Konečnik)